

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi w jego uzasadnieniu siedem zarzutów celem uchylenia zaskarżonego wyroku:

1. W zarzucie pierwszym wnosząca odwołanie kwestionuje zaskarżony wyrok pod kątem błędnej oceny zasady rozsądnego czasu trwania postępowania administracyjnego i zasady uzasadnionych oczekiwań w odniesieniu do części spornej decyzji, w której nakazano odzyskanie przyznanej pomocy.
2. W zarzucie drugim wnosząca odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok narusza prawo i podlega uchyleniu z powodu braku uzasadnienia Sądu w części, w której stwierdził, że sporna decyzja nie narusza zasad staranności i bezstronności działań administracyjnych.
3. W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie podnosi naruszenie przez Sąd art. 19 TUE w punktach zaskarżonego wyroku, w których dokonał własnej wykładni uregulowania krajowego również wbrew jego dosłownemu brzmieniu, przy oczywistym przekroczeniu granic swoich kompetencji.
4. W zarzucie czwartym wnosząca odwołanie podnosi błędną ocenę przez Sąd zaskarżonego nierównego traktowania z innym podmiotem (Alcoa-Alumix) w odniesieniu do analogicznego środka pomocy, jak też naruszenie art. 108 TFUE, gdyż pomoc powinna być zostać zbadana jako „istniejąca”.
5. W zarzucie piątym wnosząca odwołanie podnosi naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na to, że wbrew temu, co przyjął Sąd, kwestionowany środek nie stanowi nienależnej korzyści ani nie wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
6. W zarzucie szóstym wnosząca odwołanie podniosła brak przeprowadzenia przez Sąd oceny lub jej niewystarczający lub błędny charakter w odniesieniu do zarzuczonego selektywnego charakteru środka.
7. W zarzucie siódmym i ostatnim wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył art. 174 TFUE i art. 107 ust. 1 i 3 TFUE, gdyż środek kompensujący jest z jednej strony zgodny z polityką spójności społecznej dla regionów wyspiarskich pozbawionych infrastruktury, a z drugiej strony zgodny z odstępstwami, o których mowa w art. 107 TFUE.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu (Rumunia)
w dniu 23 grudnia 2014 r. – Elena Delia Pondiche/Statul român, Consiliul Național pentru
Combaterea Discriminării**

(Sprawa C-608/14)

(2015/C 089/11)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Sibiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elena Delia Pondiche

Strona pozwana: Statul român, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ochrona socjalna, ochrona praw dziecka oraz zasady równego traktowania i niedyskryminacji gwarantowane w prawie Unii w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 20, art. 21 ust. 1, art. 24 ust. 1 i 2, art. 34, art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 3 ust. 1 lit. b) i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 883/2004⁽¹⁾ w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego mogą być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwiają się obowiązywaniu określonych przepisów krajowych, które ograniczają bez obiektywnego i racjonalnego powodu, kwotę dodatku na utrzymanie dziecka w zależności od daty urodzenia dziecka a nie w zależności daty poczęcia, jakkolwiek dziecko poczęte, jeśli urodzi się żywe i zdolne do życia, uważa się za żyjące.
- 2) Czy dekret z mocą ustawy nr 111/2010 wprowadza dyskryminacyjny środek w stosunku do osób znajdujących się w identycznej sytuacji, to znaczy w odniesieniu do dzieci poczętych i urodzonych do dnia 31 grudnia 2010 r. i dzieci poczętych do dnia 31 grudnia 2010 r. i urodzonych po tym dniu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (tekst mający znaczenie dla EOG i dla Szwajcarii) (Dz.U. L 166, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 29 grudnia 2014 r. – Stephan Naumann/Austrian Airlines AG

(Sprawa C-612/14)

(2015/C 089/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Stephan Naumann

Strona pozwana: Austrian Airlines AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 (Prawo do odszkodowania) rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. należy interpretować w ten sposób, że chodzi o prawo do odszkodowania ryczałtowego, karę umowną, odszkodowanie karne („punitive damage”), prawo o charakterze związanym z wypełnieniem umowy i gwarancji czy też o prawo sui generis?
- 2) Czy potrącenie odszkodowania przewidziane w art. 12 (Dalsze odszkodowanie) ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. należy interpretować w ten sposób, że można go dokonać tylko z dalszym odszkodowaniem z tytułu roszczenia pasażera wobec obsługującego przewoźnika lotniczego czy też z dalszym odszkodowaniem z tytułu roszczenia pasażera wobec organizatora podróży?
- 3) Czy dalsze odszkodowanie dla pasażera przewidziane w art. 12 (Dalsze odszkodowanie) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również roszczenie o obniżenie ceny (gwarancja) za opóźnienie lotu na podstawie prawa krajowego?